

Strony

Wnoszący odwołanie: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, dawniej Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (przedstawiciele: P. Glazener i E. Henny, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, S. Noë i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10 Stichting Woonpunt i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalne żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego

Sentencja

- 1) *Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10 Stichting Woonpunt i in. przeciwko Komisji zostaje uchylone w części, w której uznaje za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, Woningstichting Haag Wonen i Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl na decyzję Komisji C (2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącą pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy systemu pomocy E 2/2005.*
- 2) *W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.*
- 3) *Skarga o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji, jest dopuszczalna.*
- 4) *Sprawa zostaje skierowana do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania, by orzekł on co do istoty w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji.*
- 5) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 lutego 2014 r. – Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-133/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — System pomocy przyznanej na rzecz spółek mieszkalnictwa społecznego — Decyzja o zgodności — Zobowiązania podjęte przez władze krajowe, aby dostosować się do prawa Unii — Artykuł 263 akapit czwarty TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przesłanki dopuszczalności — Interes prawny — Legitymacja procesowa — Beneficjenci, których decyzja dotyczy indywidualnie i bezpośrednio — Pojęcie zamkniętej grupy)

(2014/C 112/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (przedstawiciele: P. Glazener i E. Henny, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, S. Noë i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalne żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego

Sentencja

- 1) *Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji zostaje uchylone w części, w której uznaje za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest i Stichting Woonstede na decyzję Komisji C (2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącą pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 – Niderlandy – Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy systemu pomocy E 2/2005.*
- 2) *Skarga o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji, jest dopuszczalna.*
- 3) *Sprawa zostaje skierowana do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania, by orzekł on co do istoty w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, o której mowa w pkt 1 niniejszej sentencji.*
- 4) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Plzni – Republika Czeska) – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA) przeciwko Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.

(Sprawa C-351/12) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Pojęcie publicznego udostępniania — Utwory transmitowane w pokojach zakładu uzdrowiskowego — Bezpośrednia skuteczność przepisów dyrektywy — Artykuły 56 TFUE i 102 TFUE — Dyrektywa 2006/123/WE — Swoboda świadczenia usług — Konkurencja — Wyłączne prawo zbiorowego zarządzania prawami autorskimi)

(2014/C 112/06)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Plzni

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)

Strona pozwana: Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Krajský soud v Plzni – Wykładnia art. 3 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), art. 56, 101 i 102 TFUE oraz art. 14 i 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) – Wyjątki i ograniczenia dotyczące praw do zwielokrotniania i udostępniania – Utwory transmitowane poprzez aparaty telewizyjne i radiowe zainstalowane w pokojach pacjentów zakładu uzdrowiskowego – Bezpośrednia skuteczność przepisów dyrektywy – Ustawodawstwo krajowe powierzające wnioskodawcy wyłączne prawo zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na terytorium krajowym